

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre . . . . . 8 kor
Fél évre . . . . . 4 kor
Negyed évre . . . . . 2 kor
Egyes szám ára 30 fill.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécében: Schalek H., Dukas M., Oppalik A. «Általános Tudósító» hirdetési osz. tálya Budapest.

NYILVÁNTARTÁSRA 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Halottak napjához.

Nagyon régi időktől fogva már foglalkoztatja az okos embereket ama kérdés, hol és miben áll és lehetséges a legtöbb jó, az a summum bonum, melyben az emberi vágy tudna megállapodni, vagyis, melynek elérésében az emberi lélek megnyugodnék s tovább mit sem óhajtana, semmi után nem vágyódnék.

És ha kellőképpen figyeljük meg a dolgot: akkor azt tapasztaljuk, hogy ez a kérdés s annak mikénti elintézése nemcsak a bölcsészeket foglalkoztatta, hanem, hogy minden embernek figyelme oda irányul, hol lehetséges s érhető el minél teljesebb megvigasztalás.

S általában úgy találták, hogy az emberek magukon kívül a világban s ennek dolgaiban keresik azt, amivel megnyugtathatják és kielégíthetik lelküket. Az egyik vagonban és gazdagságban, a másik örömlökben és gyönyörökben, egy másik dicsőségben, előkelőségben; ismét másik bölcsesség és művészetben, más megint vig társaságban stb., stb.

Hogy azonban azt a keresve keresett legtöbb jót, azt a »summum bonum«-ot mindezen dolgokban meg nem találják: tanu a legbölcsebb emberek s ezek közt

Salamon és a ki lelkének megnyugvását egész világban keresve, végre így szólt: »Rosszul esik az életem, mivel semmi sem leszik nekem a nap alatt, mert minden csak hiúság és nyomorúság.

S amint tudjuk így gondolkodott Dávid is, a ki azután megtanulta máshol keresni lelkének nyugalma és biztonságát.

Hiúság! Ez az a királyné, amely kormányozza az egész világot. Társa pedig az Ámítás! Így ítélnék igen sokan, noha vannak igen sokan, akik ezeket bölcseségnek nevezik. Ez a »parva sapientia«?

No de erről most ne vitakozzunk! Inkább nézzük meg azt: igaz-e és mennyiben igaz, hogy minden ember maga választja és határozza meg a hivatását. Mrt e tekintetben is akadnak ám sok ellenzéki emberek, akik azt állítják, hogy a sors osztja szét az emberek közt a hivatásokat.

A sors ez a zord tekintetű agastyán, körülvéve a fiatal emberek nagy tömegétől, kezében tart egy hatalmas érczfezetek.

Hozzátalokodik mindenki az élet kapujától és mindenki belenyulván a fazékba, kihuz egy írott czédulát s ezzel azonnal távozik vagy örömtől ujongva, vagy pedig szomorúságtól lesujtva.

S mi van írva ezen czédulákon?

Az egyik: uralkodj; egy másikon:

szolgájl; ezen: parancsolj; azon: engedelmeskedjél; továbbá; irj; másikon: kapájl; egyik: itélj; másikon: harcolj stb. stb. . . .

Igy nyerte meg kiki a vén sorstól az életutasítást.

Találkozott azonban a nagy néptömegben egy, aki azon kedvezményért eszedezt, engedje meg neki a hatalmas sors, hogy az összes czédulákat megnézhesse.

Némi vonakodás után a sors külön czédulára írván e szót: vizgájl, elbocsátotta az illetőt.

Ez pedig eltávozván a nyert utasítás értelmében vizgálta az embereket.

Látta a roppant sokaságot s annak különféle természetét, jellemét, mindegyiknél pedig a szinelést, képmutatást.

Leginkább feltűntek neki a valóságos monstrok. Pedig ezek is emberek valának, de a körülményekhez képest más és más álarcot fölveve más-más alakban jelentek meg.

Hátha az általános félreértést mindannyioknak a hasznalatos dolgoknak való bibetelést, borzasztó szabálytalanságot és rendtelenséget, vizályokat és verekedéseket; majd kibékülést s ismét új egyellenkedést; rossz és megbotránkozató példákat, emberi szélyt, állhatatlanságot és kapkodást.

Nagy szerepe van a gögnek, felfuval-

TÁRCZA.

A sirok honából.

— Irta: Ligeti. —

I. Béke velünk.

Ketten találkoztak a sirnál. Gyüölte ellenfelek. Az egyik szöke ifju, harmincz év körüli, a másik fekete haju szép nagy szemekkel, 26—27 éves lehetett.

Mindketten szerették őt, a kit e sir föld. A szöke szerette ideálismusának minden hevével a barna meg sóvárgott utána érzékiségének minden vágyával. A leány csak a szökét szerette s mégis a barnával jegyeztették el.

És a szerelem doszul állt — önönmagán. Őh szerelem, te zarnoka a szívnek, az érznek! — A leány öngyilkos lett, megmérgezte magát . . .

Mint a megbesztelt vad örülnen járt-kelt a barna s fájdalomtól megtörve, sápadt arczeval a szöke. Szerelmüket az idő sem bírta fátyollal bevonni; kitört a fájdalomuk: az egyiké telve szenvedéllyel, a másiké örök bánattal.

Jó idő óta most találkoztak először — sirjánál.

A barna találta ott a szökét.

Vad gyüöllettel nézett rája. Majd a midőn a szöke bánatos, sápadt arcát látta. ellágyult az ő szive is. Megrázkódott hatalmas teste, önvádtól gyötörve odahullott a sirra és rebegte:

— Bánatodnak én vagyok az oka!

Aszott, csontos kezét nyújtotta erre a szöke és bánatosan zokogta:

— Béke velünk! Ő akarja ezt így!

II. A „senkié.”

Kikísérték az ifju holttestét.

Elhangzott a bucsuzató dal útsósó akkordja is, a durva rög csörögve hullott a koporsóra, mindig jobban és jobban elfődte azt; végre a gödör helyén kis halmocská kezdett emelkedni, melynek végibe odaszúrták a feketére mázolt fakeresztet.

Név nem volt rajta.

Nem mintha ő, kit ez ujonan áoszt sir-takar, névtelenül tünt volna el az élok sorából; szerették, kedves volt mindenki előtt: s honnan van mégis, hogy sirján névtelenül diszeleg a fejfa.

Ő akarta így.

Az életben mindenkié volt. Holta után a »senkié« legyen.

III. Talány a temetőben.

A leány szobájának ablaka a temetőre nyílik.

Előbb gyüölte a temetőt. Most órákon át ott ül ablakánál és réveteg tekintettel nézi a temetőt. Ott-ott egy sir, a melynek kőoszlopára tápad tekintete, mintha csak látná ezt az édesen hangzó felírást: »Pubi.« Őh, mennyi érzelem és gondolat mennyi öröm és fájdalom van ez édes név által kifejezve.

A leány tündöklik. Eszébe jut a boldog pillanat, amidőn Béla még élt és ők együtt ültek szintén ez ablaknál.

Emlékszik rá, mit esküdtek akkor egymásnak.

És a szive megtelek bánattal . . . .

Csendes éjszakákon, mikor a hold halvány sugara rá-ráveti fényét a temetőre, kinyitja ablakát, feszülten néz a távolba s mintha ott a szomorú fű mellett látni vélné sirját s a hagy kő-

oszlopot s mintha csak róla olvasná, rebegti magában; »Pubi.«

Lázasan felöltözik és vigyázva, észrevétlenül kioson a szobájából.

És a járókelők mindennap friss virágot találnak »Pubi« sirján.

Egyik nap ez is megszűnik. Találják, mi az oka, hogy Pubi sirján nincs virág. És tekintetük odatévedt a frissen hantolt sirra Ő, aki a virágot hozta, ezalatt nyugszik már. Meghalt bánatában.

Magyar regényírók.

Nemcsak elsőrangú irodalmi szenzációt, nemcsak valóságos irodalomtörténeti eseményt, hanem teljesen eredeti és rendkívül érdekes eszmét valósít meg most Mikszáth Kálmán a Franklin-Társulat segítségével.

Hatvan díszes formájú, művészileg illusztrált és a mellett olcsó kötetben a magyar regényirodalom száz évének nagyszabású diadalívét emel. Ebben a hatvan kötetben a Verseghy Ferenc »Természetes emberétől« és az első magyar társadalmi regénytől, a Fáy András »Bélteki házatól« kezdve, legmodernebb regényíróink műveig egyesíti a legkiválóbb magyar regényírók legérdekesebb műveit.

Nemrég temették el Jókai Mórt. a kinek munkássága aranykorszakot jelent a magyar regény történetében. Ő már nem érthette meg, hogy szeme előtt épült fel volna a magyar regénynek ez a diadalíve. Most, hogy a teremt látjuk, lelkes örömben doboghat fel a szívünk, hogy a magyar regény száz esztendő pályafutásában milyen kincseket halmozott össze. A diadalívet még imponzánsabbá teszi az, hogy

30
kodásnak, önhittségnek, főleg pedig az öntetszelgésnek.

S a roppant nagy néptömegben láthatni egy borzasztó utálatos alakot, amint éles kaszával, ijjal és nyilakkal bőven elásva, ott járkal az emberek között, folyton figyelmeztelve őket hangosan és nyíltan, ne feledkezzenek meg soha, hogy halandók!

De az emberek éppenséggel nem hallgatnak az ő figyelmeztetésére és mindenki tovább üzi balgaságát és könnyelműségét.

Ő pedig, a halál egymás után szórja reájuk nyilait s amint a nagy tömegből valakit talál, ifjut vagy öreget, gazdag és szegény embert egyaránt: ezek mind megtántorodnak és kidőlnek.

S a kí találva lett, az kiabál, lármáz, bög; mások meg arra menvén s látván a sebet: kissé elfutnak, menekülnek, de azután nem gondolnak vele.

Némelyek odajöve, megnézik a halálisan sebesültet, a hörgőt s amint lehelni, élvi megszűnt; összejönnek, mellette énekelnek, esznek, isznak, némelyek még alattomban örülve ravaszul még mosolyognak is. Azután megfogják a holtat s odavezetik a sötét verembe, mely körülveszi az egész világot. Onnan visszatérve ismét bujálkodnak, a halált nem kerülik: csak arra törekednek, hogy rá nézniek ne kelljen.

A halál nyilait által megsebesült emberekhez sietve-sietnek olyanok, akik a sebekre tapasztokat és különféle kenőcsöket árulnak, hogy így daczolhassanak a halállal. Ez azonban reájuk sem hederítve, csak szórja nyilait sebesítve velük és megtántorítva a gyógyszerek árulóit is.

Valóban szomorú fájdalom látványt nyújt az, hogy a halhatatlanságra szánt élet pusztul oly váratlanul, nyomorultan és oly különféle halálnemek által.

Sokan talán csodálhozhatnak, hogy honnan is szedi a halát azt a roppant mennyiségű nyilat, melyekkel sújtja az embereket, és még sem fogy ki belőlük soha?

Mikszáth Kálmán lesz az építőmestere. Ő fog minden író elé az ő varázsvesszőre tűzött tollal tanulmányt írni. A magyar regényírókról esszé-sorozat a Mikszáth Kálmán tollából: ez már maga is szerzáció!

Hogy fogalmunk legyen róla, hogy milyen kincseket fog magába rejteni a Magyar Regényírók című gyűjtemény, amelyet a Franklin-Társulat pazar bőkezűséggel ad ki, csak a gyűjteményben szereplő regényírókon kell seregszámát tartanunk. A legrégebb regényirodalmat a Verseghy Ferencz és Fáy András már említett két regényén kívül Gaál Józsefnek, a »Peleskei nótárius« jövedkü szerzőjének »Szirmay Ilona« című regénye, Nagy Ignác »Magyar titkok« című regénye és a rendkívül érdekes Kuthy Lajosnak »Hazai rejtelmek« méltán képviselik. Báró Jósika Miklóssal a nemes irányú történelmi regény kezdődik, amely eleinte Walter Scott nyomán halad, de csakhamar teljesen eredetivé és magyarra leszzen. Báró Eötvös József »A falu jegyzőjével« szerepel a gyűjteményben, ezzel a kitűnő regényvel, amelynek jellemait báró Kemény Zsigmond az »Elet és irodalom« című tanulmányában annyira magasztalja.

Itt van maga báró Kemény Zsigmond, a »Rajongók« és »Zord idők« lángelmeje, különös, emberfeletti egyéniségű költője. Itt van Jókai Mór, a Mester, az utóéletetelen. Pulszky Ferencz, a mi elhunyt világhírű tudosunk »A magyar jakobinusok« című művével van képviselve, amely Martinovicáról és hősi társairól szól. Báró Podmaniczky Frigyes finom tollát »Az alföldi vadászok tanyája« című híres regénye mutatja be. Vas Gereben, a magyar néplelek felajthetetlen rajzója legjobb regényeivel szerepel a gyűjteményben. Beöthy Lászlónak, a kiváló magyar humoristának, »A két macskához« című regényét bizonyára a legnagyobb érdeklődéssel lehet várni.

(Folytatása következik.)

Ha jól megfigyeljük az irgalmatlan halált, látjuk, hogy neki voltaképpen nincsenek is nyilai, hanem van csak ijjja!

Hát hol veszi a nyilakat? Ezeket ő azon emberektől kapta, akiket éppen találni, lesújtani akart.

Nézzük csak figyelmesen. Az emberek maguk készítik a nyilakat, sőt némelyek vakmerően és könnyelműen maguk nyujtják oda a halálnak; úgy hogy ez csak átveszi s azonnal röpi az illetők szívébe!

Mértéktelenség, bujaság, könnyelműség, vakmerőség, irigység, kapzsiság s ezek társai szolgálaltják a gyilkos nyilakat.

S így igaznak bizonyul az:

Et mortis faber est quilibet ipse suae!
Cselkő József.

A »Muraköz« ügye.

A muraközi tanítókörnek e hó 15-én Perlakon tartott közgyűlésén nem vehettem részt, mert sürgősen Hódmezővásárhelyre kellett utaznom hivatalos ügyben. Most értesülök arról, hogy ebben az ülésben az általam szerkesztett »Muraköz« ügyét is tárgyalták. Mivel ott, a gyűlésen nem válaszolhattam a »Muraköz« ellen s mellette történt felszólalásokra, kötelességemnek tartom e helyen mondani el azt, amit a perlaki gyűlésen mondtam volna el ebben az ügyben a felszólalóknak.

Ugy hallom, hogy többen a muraközi tanítótestület tagjai közül nem tartják elég terjedelmesnek és elég élénken szerkesztettnek a »Muraközt«. Igen öröndetes dolognak tartom, hogy a »Muraköz«-nek majdnem negyedszázados lennállása óta végre a t. tanítókör foglalkozik ezzel az ügyvel, mert — sajnos — eddig a muraközi tanító — tisztelet — a csekély kivételnek — vajmi keveset törődött a »Muraköz« ügyével és sorsával. De másrészt igazságtalan dolognak tartom, hogy több felszólaló egyoldaluan és a rokonszenv teljes hiányával foglalkozik az olyan ügyvel, amelyhez nem ért, amelylyel soha nem foglalkozott s amely ennél fogva teljesen távol áll az ő látókörén.

A »Muraközt« ezelőtt huszonhárom évvel alapítottam meg s azóta szerkesztem teljes lelkesedéssel azért, hogy muraközi földieimet érzesben és gondolkodásban a magyar haza s a magyar állameszme számára megtartsam. E két évtized és néhány év s különösen pedig az újabb idők teljesen igazolták előrelátásomat, amidőn muraközi horvát nyelven lapot indítottam, mert ime Varazsdról s máshonnan a legvakmerőbben lázítják lapjaikban Muraköz horvát ajku népet magyar hazájuk ellen. Hogy a Drávántuli lapok törekvéseinek nincs meg a kellő sikere, annak a muraközi nép józan gondolkodásán kívül bizonyára valami kis érdeme a kis »Muraköz«-nek is van, mert ha a muraközi nép ezen 23 év óta nem olvasta volna a »Muraköz«-t, hanem csak a horvát és szlovén lapokat, azt hiszem, másként állanának a viszonyok Muraközben, mint most, mert a nép szent igaznak tartotta volna s tartaná mindazt, amit a drávántuli lapok irtak s irnak.

Elismerem, hogy sokkal jobb volna, ha egy olcsó, mondjuk 2—3 koronás, illusztrált lapot olvashatnának a muraköziek az ő nyelvükön. Tettem is ebben az ügyben illetékes helyeken előterjesztést. Jártam annak idejében Darányi miniszternél, hogy a földmívelésügyi miniszterium által kiadott néplapot jelentesse meg a muraköziek részére. A jóakarát megvolt a miniszterben s tisztviselőiben, azonban a lap kiállítás költsé-

gei oly nagyok lettek volna, hogy a miniszter nem fogadhatta el a Franklin-társulat s más kiadók által készített költségjegyzékét, mert a néplap kiállítás költségei óriási összegekbe, (tízezekbe) kerültek volna. Így tehát maradt minden a régiben. Reám nehezedett tovább is a munka sulya és a lap kiadójára a nyomási és kiadási költségek.

Mert ne tessék azt hinni t. tanítókör, hogy egy 7 oldalas, két nyelven szerkesztett lapnak a szerkesztése, nyomása és kiadása olyan kis dolog, amely fölött a jóakaró(?) bíráló a tanítógyűlésen átsikolhat néhány frázissal! Két (havi 120—140 koronával díjazott) szedő semmit mást nem dolgozik, 6 napon át, mint a »Muraköz« kiszedett hasábjait szédszedi, és az új számot újra szedi és a szerkesztőnek a héten nincs egyetlen egy napja, amelyen ne kellene a lapra gondolnia s a lap számára közleményekről gondoskodnia s a fizetés ezért?! Az, hogy a tanítókör néhány, a viszonyokkal nem ismerős tagja nyelve hegyére veszi a szerkesztőt, a kiadó meg adja a nyomási költséget azért, mert restelli a lapot bezűntetni.

Igen! Elismerem, hogy a »Muraköz« jobb és érdekesebb lehetne, mint a milyen most. De, hogy nem így van, annak kizárólag azok az urak az okai, akik talán tudnának írni, de nem írnak bele, akik talán elősegíthetnék a lap szellemi és anyagi ügyeit, de nem teszik azt. Mert kritizálni könnyű, de dolgozni nehéz! A muraközi tanítókör ama bizonyos kritizáló tagjai miatt már réges-régen nem jelennék meg a »Muraköz«, sem más lap Muraközben. Hogy mégis szerkesztődik és megjelenik a lap, azt a muraközi tanítókör néhány lelkes, munkabíró tagjának köszönheti a szent ügy, melyet az illetők szívükön viselnek.

A »Naše Pravice« nagyobb öröme fennállása óta meg nem volt, mint a perlaki gyűlés után, mert ott kifogásoltattott az ő legnagyobb ellensége, a »Muraköz«. Közönszje meg azoknak, akik ezt az ügyet a gyűlésbe vitték.

Morál: Bár mennyire szívesen fekszenek is a »Muraköz« és az azzal összekötött nagy horderejű ügyek s bár mennyire is kötelességemnek tartom lelkesedéssel tovább küzdeni azzal a lappal, amelyet az anyagi erő és a munkatársak hiánya miatt nem vagyok képes olyanná tenni, mint azt én ösztönöz óhajtom, mégis most, életpályám utolsó ciklusán, amidőn már-már nyugalomra volna szükségem, szívesen adom át a tollat egy érdemesebb és letterősebb egyéneknek, ki nagyobb lelkesedéssel és több sikerrel vezetné azt az ügy t, amelyet én még fiatalon több reményvel kezdtem meg.

Mert azt hiszem t. tanítókör, aki 23 évig ingyen, minden anyagi haszon nélkül dolgozott egy lap élén, mely munkáért neki 23 éven keresztül egyetlen egy szabad hetet nem engedett, megérdemli azt, hogy másoknak adja át a terhet.

Előre tehát t. kritizáló barátaim! Az én részemről szabad a küzdelet! Örömmel adom át a tollat, míhelyt arravaló egyén tűnik fel a láthatáron. Nekem s 1—2 tagból álló lelkes munkatársaimnak elég már a munkából és elég a dicsőségből!.

Margitai József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Gróf Széchenyi Béla koronaőr, valóságos belső titkos tanácsos e hó 27-én jéjjel Csaktornyára érkezett. Másnap az áll. tanítóképző-intézetben tett látogatást, melynek ő

Excellentiája vendége volt. Ö Nagyméltósága 28-án délután fél öt óraker az ukki vonattal Bakra s onnan pölöskei birtokára utazott.

— **Uj megyebizottsági tagok Mura-közben.** A beérkezett jelentések szerint a folyó hó 20-iki megyebizottsági tagválasztásokon Muraközben megyebizottsági tagok lettek: Kotorban dr. Löke Emil, Vlasics Remus; Alsódomboruban Tóth László; Hodosánban Kovács Rezső, Kisfaludy Gyula; Muraviden Kovács Gyula, Füzessy Gusztáv, Babics Gábor; Csáktornán Tóth István, Czvetkovics Antal; Muraszeraahelyen Besnyák Lajos, Kecskés Ferencz, Kollarics Imre; Stridón Terböcz István, Bellecz Ede; Boltornán Medvéd Lajos, Hrussics Vincze, Fránykovics Balázs; Drávavásárhelyen Frász Tamás.

— **Esküvő.** Haller Jenő nagypiszniczai (Szlavonia) tanító november hó 6-án tartja esküvőjét Szilvágyi Sáríkával, néhai Szilvágyi József légrági agh. ev. lelkész kedves leányával, Légrágdón.

— **A kotori vizkárosultak ügyében** Szüllő Géza országgyűlési képviselő interpellációt intézett a földmivelési miniszterhez: Van-e tudomása a belügyi-, földmivelési- és kereskedelmi miniszter uraknak arról, hogy Muraközben a Mura folyó hó 14-én Kotor, Molnár, Tótszerdahely és Murakeresztur községek határán kiöntött. H gy Kotoriban már is 50 ház bedőlt, számos épület az összemúlással fenyeget s az egész vidéket óriási anyagi kár érte? Van-e tudomása a miniszter uraknak arról, hogy a vízáradás közvetlen okozója az, hogy a Déli Vasutnak magas töltésén sehol, még a holt Mura-ágon sincs régi mulasztások miatt sem víz-átteresse, sem hidja. Hajlandó-e ezek után a belügyminiszter ur a szegény tönkrement nép között anyagi segélyt a nyomort enyhíteni, az egészségtelen, iszapos vizlerakásokkal közegészségügyi szempontból levezetett s megtenni a pénzügyi kormánytól az adóbehajtás megszüntetése végett a kellő intézkedéseket? A földmivelésiügyi miniszter ur pedig hajlandó-e a Kotornál szükséges védőgát tervét elkészíttetni s annak felemelését Kotor község részére lehetővé tenni? Végül a kereskedelemügyi miniszter ur hajlandó-e az 1885: XXIII. t.-cz. 51. §-a alapján a Déli vasutvonal megvizsgálására a szükséges lépéseket megtenni, főfelügyeleti szempontból azt megvizsgáltatni, hogy kinek mulasztása miatt nincs sem hid, sem átteresse máig sem építve, s hajlandó-e a Déli vasutat Kotor község között a megejtendő pártatlan vizsgálat után vízáteresznek és vasúti hid építésére kötelezni s ekként eme társulattal szemben is a törvény teljes szigorát éreztetni? — Tallian földmivelésiügyi miniszter: Kijelenti, hogy hivatalosan tudomása még nincsen az árvíz pusztításairól, de amennyiben ez nagyobb károkat okozott volna, azokban a segélyeszközökben, melyeket a kormány ilyen esetekben a károsultak rendelkezésére szokott bocsátani, jelen esetben is részesíteni fogja a károsultakat és adóelengedés, illetőleg adóüzetési halasztás elöl sem fog elzárkózni. Egyáltalán a kormány a legmesszebbmenő lámogatásban fogja részesíteni az érdekelt községeket. Kéri a választ tudomásul vételét. Szüllő Géza: A választ tudomásul veszi.

— **Tűz.** Novák Jakab gáborvölgyi lakos családja hegydülőben levő szőlőjének a préháza folyó hó 18-án este 10 óraker kigyuladt és leégett. A kár mintegy 150 kor. A tüzet valószínűleg gyujtogatás okozta. Az elégett préház nem volt biztosítva.

— **Halálozás.** Pintács Miklós ügyvédi irnok hosszú szenvedés után 19 éves korában Csáktornán elhunyt.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Nagy Géza csáktornyai áll. tanítóképző intézeti zenetanárt saját kérelmére a kolozsvári áll. tanítóképzőhöz helyezte át hasonló minőségben.

— **A Mura áldozatai.** Csalapin András 19 éves és Balazsics Iván 20 éves bisztriczai legények Czigány István bisztriczai révbérlőnél voltak szolgálatban, mikor e hónap elején a sok esőzés folytán a Mura nagyon is megáradt. A két alkalmazott folyó hó 13-án a Mura közepére evezett be, hogy az áradás folytán vízbe merült révköteleit felemeljék a vízből. Munkaközben azonban a csolnak felborult s a két vízbeesett nem volt képes a hatalmas árral megbirkózni, alá merültek s két héten belül még holttestüket sem találták meg. Folyó hó 24-én este Hétház község határában azután a murai kisszigetre egy holttestet dobott ki a víz, melyben Csalapin András holttestemét ismerték fel. A másik holttest még máig sincs meg.

— **Muraköz szarvasmarha tenyésztése érdekében.** A nyár folyamán megemlékeztünk mi is arról, hogy a beruházási törvényjavaslatban jelentékeny összeg volt levéve ez évre a szarvasmarha tenyésztési alap dotálására s a felvett összegből a földmivelési miniszter a törvény szentesítése után azonnal, mintegy háromszázezer korona összeget képező kölcsönt bocsájtott az érdekeltek rendelkezésére. Az alapból Muraköz kizsgadái is kértek s kaptak is, még pedig jókora összeget. Kisszabadka község kizsgadái már a nyár folyamán kaptak 10000 korona kölcsönt. Most pedig a szombathelyi állattenyésztési felügyelő értesítése szerint a földmivelésiügyi miniszter a csáktornyai járásbeli kizsgadákna több év óta kért tenyészszűk beszerzésére 100.000 korona kölcsönt engedélyezett. Az engedélyezett összeg kiutalása előtti intézkedések megtétele céljából a csáktornyai járás mezőgazdasági bizottsága tegnap, 29-én délelőtt tartott értekezletet.

— **Uj csendőrséget** állított fel a m. kir. honvédelmi miniszter Dekanoveczen egy őrsvezető és három csendőrrel. Az őrség november elsején kezdi meg működését.

— **A ráckanizsai templom tornyának a felépítését** Joko János stridói plébános indokolt előterjesztésére, a zágrábi káptalan pénztárában elhelyezett s a templom tulajdonát tevő pénzkészlet erejéig a püspöki hatóság megengedte s mint halljuk, az építési ügyében a terv-felvétel már meg is történt s valószínűleg a jövő tavasszal az építést meg is kezdik.

— **Egyleti helyiség-változás.** A csáktornyai kereskedőifjak egyesületi helyiségüket Horváth Géza »Barány« vendéglőjének emeleti helyiségébe helyezték át.

— **Utimesteri kinevezés.** Zalavármegye főispánja a csáktornyai járási utimesteri állásra Ács János novai utimestert nevezte ki.

— **Erős, egészséges gyermeket** nevelni minden anya egyedül célszerű s ezt eléri, ha gyermeket a serdülő korig csukamájolajjal táplálja. E célszerű legjobb a Zoltán-féle csukamájolaj, melynek se rossz íze, se szaga nincs s a gyermekek nagyon szívesen veszik. Úvege 2 korona a helybeli gyógyszerárakban.

— **A csáktornyai kereskedő ifjak önképző egylete** ma este 8 óraker egyleti helyiségében (Horváth szálló) rendes évi közgyűlést tart, melyre a t. tagok ezuton is meghívhatnak.

— **Nagy tűz Domasineczen.** Folyó hó 27-én este 1/11 óraker Domasineczen az egyik jómódu gazdának a csürje kigyuladt s hihetetlen rövid idő alatt végig futott a tűz az egész soron. 35 gazdának égett el az összes gazdasági épülete a bennük levő őszi terméssel, gazdasági eszközökkel és a már összegyűjtött takarmánnyal. A nagy szébben alig lehetett a tüzet lokalizálni, úgy hogy még 28-án délben is égtek az épületek. Sajátságos, hogy a lakóházak közül egy sem gyuladt meg, ami csak is annak tulajdonítható, hogy a szél ellenkező irányban fújt s így csak a sűrűn egymás mellett épült s a kertek felől levő gazdasági épületek lettek a tűz martalékai. A tűz oltásra összejöttek a szomszédos községek tüzőltói 10 fecskendővel, de víz hiányában nagyon nehezen ment az oltás. Viz ugyan lett volna elegendő a közelben, de nem volt a ki hordott volna, mert a domasinecziek most is kitéltek magukért, »a ki nem volt bajban, az csak nézte a másik vergődését és semmi áron sem segített volna.« Hogy mi idézte elő a tüzet s mekkora a kár, a vizsgálat lesz hivatalos kideríteni, a mely lapunk zártakor még nem fejeződött be. A kár mindenesetre nagy, tízezrekbe megy, s a károsultak, kiknek állat állományait sikerült megmenteni, most a szomszédos falvakba járnak koldulni az állataik számára takarmányért.

— **10 koronáért hét havi fogház.** Megirtuk, hogy Hajdinyák Mihály zalauvári 17 éves czigányfickó a csáktornyai vásáron Révész András kiskanizsai vásáros zsebéből 10 koronát lopott ki, míg segítő társa Bednyács Klára cigány leány, ki égyébként rokona is Hajdinyáknak, az árny figyelmét káposzta vásárlással lekötötte. Ezen lopásáért folyó hó 19-én vonta felelősségre a nagykanizsai törvényszék a fiatal tolvajt és segítő társát. Érdekes volt Hajdinyák kihallgatása, aki fiatal kora daczára nagyon járatos a törvényben, ami nem is olyan nagy csoda, mivel ezen bűnén kívül már háromszor itéltek el eddig különböző helyeken elkövetett lopásaiért. A legátalkodottabb módon tagadott s bár a panaszos maga sem vette észre, mikor ereszényét elemelték, a törvényszék előtt beizgázódott a tolvaj bűne és 7 havi fogházra ítélte a törvényszék a megátalkodott tolvajt. Bednyács Klárát a törvényszék bizonyítékok hiányában felmentette.

— **Acetylenvilágítás Alsólendván.** A szomszédoktól, Alsólendváról vesszük a hírt, hogy ott acetylen világítást akarnak berendezni. A mozgalmat Fusz Nándor a lendvai takarékpénztár igazgatója indította meg és az adatokat már össze is gyűjtötte, melynek alapján a tárgyalásokat is megkezdte a vállalkozókkal.

— **Ritka szerencse.** A m. kir. osztálysorsjáték hétfői húzásán nagy szerencsében részesültek a 98924. számú sorsjegy tulajdonosai. Ugyanis ez a szám, melyet Schulte Vilmos osztálysorsjegy főelárusítónál (Budapest, Régi-posta-u. 6.) vettek, nyerte a 600.000 kor. jutalomdíjat. A következő sorsjáték első húzásához eredeti sorsjegyek még haphatók e szerencsés főelárusítónál, egész 12 kor., fél 6 korona, negyed 3 korona, nyolczad 1.50 koronáért.

— **Fogfájást és szájbűzt azonnal megszüntet a »Plombus«** amerikai önpombázó szer. Bővebbet a lapunk mai számában közzétett hirdetésben.

Felelős szerkesztő:
M A R G I T A I J Ó Z S E F.
Kiadó és lap tulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, Margitai Jožefa urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fa. računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Murakózi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Na dušni dan.

Opet smo prizgali svečice na groblju naših dragih i spomenuli se znjih. Im kak nebi; nje koje smo ljubili, koji su nam u srcu bili, njih nega više med nami, tu vu groblju počivaju i mir vekivečni lebdi zvrhu njihovih grobah.

Jeli smo sami, koji tugujemo za svomejmi dragim?

Gledimo samo okolo. Tu se majka plače nad grobom svojega sineka, tam druga mati nad grobom svoje kćeri. Evo vam muža, na grob se hilil, suze roni i onak tuguje za svojom ženom, a tam dalje vidi-mo ženu, pune su njoj oči suzah naplakuje zvrhu groba svojega miloga muža. Pak vnogi i vnogi su tu, svaki ima nekaj tuge i žalosti, svaki oplakuje nekoga.

Dakle nē smo sami!

Vnogo i vnogo nas je, svaki ima tu nekoga, svaki nosi u srcu tugu. Ta tuga ga je sim peljala, da na grobu svojih milih dobi polekšanje srдца.

Svečice smo prizgali na groblju.

Te svečice su simbolumi one vruće ljubavi, koju mi prama onim čutimo, koji su vu grobah. Oh kak žalostno je srđce, kada vidi da stotina i stotina svećah gori i poleg svećah spazimo plačuće, koji su došli grobe svojih milih pohajat.

Vlišemo se . . .

Nezaboravimo, da bude nam svim taj konec. Nezaboravimo da bude i nam došla jedenkrat naša vura. Selimo se rećih: »Čovek spomeni se da si iz praha i da prah budeš postati!» Je, onda budemo i mi tam u vekivečnost . . . Budemo se opet videli sa onimi, koje sada oplakujemo.

* * *

Evo i sama narav vam od prošlosti govori. Jesenski veter puše čez granah žalostne vrbe i listje požutjeno opada na zemlju. Pak ta prošlost za navek traje? Nē, došlo bude protuletje, opet bude se sve gore stalo . . . Niti naša prošlost nebude vekivečna. Gori se stanemo . . .

zavoziti. Napravili su pak to prisegu zato sa birovom, jer je vu onoj obćini negda bil jeden birovo, koj je mlake zavoziti hotel dati. Proti se je stala cela obćina i birovo je moral iti.

Ali počnimo sada za istinu govoriti, povećte mi dragi ljudi, za kaj je ona mlaka tam na sredinu sela? Jeli je to zdravo, jeli je to lepo, ili more biti kakvoga drugoga hasnovitoga cilja ima, zbog česa je tam?

Najprvo pitanje, jeli je zdravo ako mlaku držimo na sredinu sela. samo to moremo odgovoriti, da nije zdravo. Iz one mlake svake forme izparjavine se pariju vun. koje betega nosiju vu sebi. Vu jutro je navek meglja, kaj osobito mladim ljudem škodi Im je zato tuliko betega po seli, osobito pak zimice.

Na drugo pitanje, jeli je lepo držati mlaku vu seli, no na to skoro niti nebi bilo treba odgovarati. Rećite mi, jeli je lepa na beļoj opravi jedna čvapnja tunte? Nije lepo. Ravno tak vam je i ona blatna mlaka na sredinu sela.

Odgovorimo sada još na tretje pitanje, jeli je hasnovita graba na sredini sela. Iz prvih dvuih se već vidi, da nije, ali negdo bude mi ipak rekel, kam pak budu onda guske, pak race išle se kupat? Jer na to pitanje moram biti pripraven, to je glavna stvar, race pak guske i pajceki, da deca sraba dobiju, odrasli zimicu, to sve nikaj neje.

Dragi moj, straj ti race i guske vun iz sela, naj se tam kupleju ili jim napravi doma jednu veliku jamu, naj se ondi kupaju. Ali da zbog racah i guskah smrdi celo selo betežen i bleđen je svaki človek to nije moguće dopustiti.

Jedino kaj bude iz naših selah mlake vun stiralo je stroga zapoved. Vnogi su, kojim je žal za mlake, ali ove nije moći pitati onda, kada se od čele obćine zdravnja govori.

Mlake je treba zavoziti. Svaki gazda jedenkrat dopelja šudra i mlakam bude kraj.

L. R. L.

Iz orsačke hiže.

(V prošlim tjednu).

Oktobra 20-ga tojest vu četvrtke je Berzeviczy Albert minister školskih i cirkvenih poslov dal nutri plan od novih školskih zakonah. Ovoga su v celoj orsačkoj hiži sa radostjom primili.

Zatem je odgovoril Hieronymi Károly minister trgovačkih poslov na Polónyiev govor. Veli, da prilikom pogodbe sa taljanskom je na naših zakonah ne bilo krnjeno. Zakon veli, da prije, kak odpovemo pogod-

bu, moramo od toga glas dati austrijskoj vladi, i sa njom moramo šest mesecov razpravljati. Kak te šest mesecov mine, mora minister zvunašnjih poslov i samo na našu zahtevu gore povedati pogodbu.

Zatem je govoril još iz leve stranke Günther Antal a iz desne Ballagi i Rosenberg.

Oktobra 21-ga tojest v petek su tri ablegati iz leve strani govorili proti pogodbi taljanskom.

Oktobra 22-ga je govoril Eötvös Károly leve stranke ablegat. I on je proti pogodbi sa taljanskom govoril. Njemu je odgovoril Hieronymi Károly minister trgovačkih poslov.

Zatem je Szüllő Géza ablegat pitanje načinil k ministru poljodetavskih poslov, da kaj je učinil proti velikoj poplavi Mure? Veli da Kotor obćina vu vodi stoji.

Tallian Béla minister poljodetavskih poslov je tak odgovoril i rekel je da je sve učinil, da se nesreća i pogibelj pripreči.

Oktobra 24, 25 i 26-ga su dalje razpravljali pogodbu sa taljanskom Svaki dan govoriju ablegati nekoi iz leve nekoi iz desne strane. V tork je odgovoril na do ondašnje govore grofTisza Istvan ministerprezident.

Tabor vu Ažiji.

Već pet dni, kaj počivaju kraj Saho vode tak rusi kak japanci. Iz jedne strani japanci iz druge strani vode rusi stojuju i nepriateljno gleduju jeden na drugoga. Ne samo pod jednim padajućim deždju, zbog kojega je Saho voda jako narasla, nego i nadomešćenje zgubitka, municije, stroška prisili trudne nepriatelje, da duže vremena mir držuju.

Podjednim padajućim deždju, jako pripreči harčuvanje. Na mokrih putah komaj da soldačija ide, dok težka kola i štuki samo na nekoih mestah moreju naprē iti.

Poleg toga je naravno, da je onoj vojski bolje ne kvar deždjovno vreme, koje soldati su ne tak vućni tomu. A to su pak rusi, koji su privćeni, da imaju svakdašnji kruh. Sa kruhom i teom se zadovolji ruski soldat, ali bez toga je nikaj mu ne dosta. A dvestojezer ljudi tam vu Ažiji sa kruhom nadeliti, to je jako težko, osobito pak sada kada je deždjovno vreme. Vu deždju je moko i drevje i tak nemreju niti friško meso kuhati, a konzerve pak ravno tak ne ima rad ruski soldat kak naši soldati.

Vnogo je ležeše hranenje japanske vojske. Japanski soldat samo jednu hranu pozna, a to je riža. Svaki soldat sobom nosi svoju rižkonzervu i sa brzovrelom mašinom si sam skuha obeda. Tu mu dakle nikaj nezapove hudo vreme.

Mlake i grabe.

Bedastu navadu imaju okolo nas ljudi. Vu svakom selu na sredini sela imaju jednu veliku mlaku, koja zbog česa stoji tam, to ja neznam povedati, to bi vam Oletičov Vanča, ili pak jurjovski Bartol sigurno bolje znal.

Dojde mi vu pamet ona medjimurska obćina, gde je svaki birovo, kada su ga zebrali, moral i to obećati, da bude mlake vu starim položaju ostavil i da je nebude dal

Vezda se samo opet pripravlja u ve dno vrijeme obedi. Kak se napre vidi u bližih dnevi bude veška bitka.

Od one mornarije, koju tak zoveju »baltična flota« se skoro nikaj nemaju bo jati japanci. Ta mornarija se je od prostih ribičev prestrašila i na njihove barke po čela strelati. Stem je težese to delo, jer su ribiči englezi bili, a Englezka pak kak zna mo je u saveznoj pogodbi sa japanci. Jeli nebude Englezka to tak zela kak pozvanje na rat? Onda pak bude sigurno tam osta vila zube »baltična flota« gde je to bedas toću načinila, kaj je išla proste ribiče ban tuvat.

50 njih je bilo tih englezkih barkah. Rusi su dve vu vodu vtopili 18 englezov je zgubilo život

Vu Ruskoj se proti stavljaju tomu, da bi više soldatov brali. Vu Prajzku je okt. 23-ga stopetdeset ruskih soldatov skočilo.

Kaj je novoga!

Bjegunski rezervišta.

Kolmanics Viktor čakovečki rodjenjak 48. pešičkog regementa rezervišta tekućeg meseca 3 dneva rukoval je vu Veliku Kanižu na 8 tjedno vezhanje. Tekućeg meseca 16 dneva medjutim je pobegol od regi menta i dimo je došel vu Čakovec, da kak on sam veli — svoju milu da more videti, jerbo bez nje nikak nemre biti. Na večer okolo 10 vure postavi se pred svojom dra gom, nego sa takovom larmom, da puce gospodar pretrucan je bil osebjunoga sol data radi nedostojnoga oponašanje žandarom predati, sad se bilo zeznalo, da soldat bez svakoga dopušćenja je odputoval. Žandarstvo na takov način zatim desenterskoga rez ervištu predalo je uhlaoškomu stražarstvu koje drugi dan nazad ga je odegnalo k ne verno ostavljenomu njegovomu regementu.

Novo vino.

Novo vino navadno obohuži človečan ske strastvenosti i vnogokrat krvava ripe čenja nastaneju iz toga. Vu Sümegu takaj kak odonut pišeju, tekućeg meseca 16-ga dneva na večer pri Neumark Mihalya nje govoj oštariji poljodelski i meštarski mladi ljudi se zabavljali jesu. Svaki čoport vu po sebnoj hiži. Fehér Lőrincz fakin pomenša se med meštarske detiče, na što med dvo jom društvom je očivestna svadja bila nas tala. Ljetele su flaše vu hižu nuter, iz hiže van. Na zadnje se na vulticu potegnuli jesu i meštarski detiči vu kmičnom večeru po begli jesu. Fehér Lőrincz, Markuš István, Mešter Jožef, Kálmán István i Péber Ferencz medjutim Pápai Pavla na njegovu nesreću, vu hamuházi vultici dostigli jesu, Kálmán sa donešenim stolcom vudri, Fehér Lőrincz pako sa svojim nožom šest glibokih pre bodkov načini na njem. Boja našli se jesu tako i takaj, koji su bili i gledali, med os taletmi Papajija njegov stari otec, koj vu kmici samo po glasu poznal je već spika noga svojega sina. Ovaj iz težkimi ranami čuva sad postelju, proti ovim drugim pako sud odredil je iztragu.

Zločesto susedstvo, je tursko pro kletstvo.

Iz Sümega pišeju i sledeća takaj. Szabó Mihály i Borsi Mihaly sümegske rude težacki ljudi su vu jednim dvoru stanovali. Med susedi ni bilo kakvo dobro prijateljstvo med

njimi, ar Szabo kad se od kakvoga dobra bil spominal, višekrat je vriedjavaj Borsi jevu ženu. Tekućeg meseca 16. dneva posle pod ne okolo 4 vure opet dobro illumitan dojde dimo i počne sada svoju ženu kuditi. Borsi koj na dvoru sa lopatom je nekaj vu red postavljaj, vu tim mišljenju, da opet žnjimi ima Szabó nekakvoga posla, veli njemu. Kaj vam je opet? Iz ovoga svadja postane i Szabo i sa svojom kusturom na Borsija se postavi. Ov medjutim prije nek bi Szabó njega bil vpičil, sa lopatom tak po glavi vudri, da se na zemlju bil zrušil. Zatim još nekuliko vudarcev dade njemu razluteni človek. Szabója njegova žena je vu hižu odpeljala i vu postelju položila. Preko čele noći je jako bil hrkal, žena njegova medju tim mislila je, da sladko spava. Do jutra zatim, nek bi bili doktora dozvali zaspal je za naveke.

Tolvaj vu malom.

Još vu prešastnim broju pisali jesmo, da Csátarics Jožef zrinyifalvinski potepasti rodjenjak jednim svojim pajdašom septem bra 18 dneva vnoči iz Sólya Mihaly nagy falušínskoga stanovnika dvora sami odpe ljali jesu jedna kola tijam do Novoga sela, da odonut drugi dan prek Drave vu Hor vatski orsag odpeljaju, da nje tam prodaju., Ukradjeni gospodar medjutim drugi dan po kolni kotači tragu idući, najde svoja kola i jednoga tolvaja još on dan prijelo je žan darstvo, nego Čataricu uspjesi se pobeći i još dan danas nije prijeti. Vu Horvatski orsag je bil pobegol, odonut pako vu Šta jerski orsag i svigdi iz kradljivostjom zdr za val je sebe. Sad vu Nemškom-Središču i vu Ormošu za včinjenu kradljivost išče njega štajerski sud. Ako dakle vu ruke dojde pre ganjali ga budu, tak kak duh nečisti grešnu dušu, iz Magjarskoga orsaga vu Horvatski orsag, da svigde računa moral bude dati da gde i kaj je spokral?

Smrtnost.

Németh Gyula preločki poštamester t. meseca 15 dneva na večer ob 8 vuri svoje starosti vu 48 ljetu po kratkim betegu je iz ovoga sveta preminul. Pokojnika njegovo mrtvo telo t. meseca 17 dneva prije podne ob 10 vuri sprevodjeno bilo na vekivečno prebivališče na priločko grobje. Svete meše aldov oktobra 18. v jutro ob 7 vuri bil se svršaval. Za pokojnika njegova tuvarušica rodjena Babochay Anna i četvera njegovo deca po imenu Jenő Clarisse Bandi i Janan tuguju. Nek počiva vu miru.

Odvandranje iz Zalavármegyeje.

Od onoga vremena kak putne liste podžupanski ured daje van, od svih okoli cah više i više ljudih odputojeju van. Po takvim vu prošastogim mesecu septembru iz Zalavármedije 32 persone, med kojemi tri bile jesu medjimurske, najmre Antalek Antun iz Preloka, Grabecz Ferencz žena i Dobrovolec Maria iz Domašinec.

Vu vodi vtopljeni.

Ta silovita murska povodnja, k kojoj spodobne još najstareši ljudi ne pametuju potrebuvala je ljetos takaj svojega aldova. Kak iz Letine nam javiju, množina vode odnesla je mosta ravno onda, kad su preko njega bili išli dva szentmargitaški ljudi, siromaki vu vodu su spokapali i tam su si našli svoju smrt.

Zaručnost.

Pintarics Pál iz Orehovice notariuš za ručil si je Náday Ida gospodičinu iz Preloka.

Kradljivost.

Leszkovec Márton Janošfaluski stanov nik kao kučić, od bánjavárskoga stanovnika po imenu Turk Jozsefa vkral je do 100 litrov za kola mazati šmera i vu nepoznato mesto je pobegol. — Trájbar Antun pre kopski 17 ljetošni stanovnik od Golub Já noša takaj na Prekopi stojećega stanovnika hižu kad njega ni bilo doma se potegnul, iz ladice sve peneze, koje vu njoj bil naše. je odnesol.

Najdfjeno mrtvo telo.

Barna Balázs ligetfaluški polar t. me seca 20 dneva v jutro vu rackanižkim ha taru vu tak zvanom mestu Meksiko otoku za korpe plesti vrbovo šibje si je bral, med čim na jedno več na gnjiloco obrnjeno mrtvo telo je došel. Poljeg podatoga iztra živanja i paranja se bilo saznalo, da najde no telo je Rodik Antuna 76 ljet staroga iz III. brežnog kotara stanovnika telo bilo je, koj prije toga pred 5 ili 6 tjedni iz do ma bil otišel i od onda nise znalo za njega. Buduč pako obično navado imal je iz do ma ođiti i potepati se, nigdo si ova od njega mislil nije, osim toga neka malo nit nije bil pri zdravom razumu. Da gde i po leg kakve okolnosti načinjena je bila nje gova smrt to se nezna po silnim načinom včinjena znamenja ni bito videti na telu, Valda Mura je telo od nekud bila donesla i sad kad je povodnja bila ga tamo odnesla gde su ga sad bili našli.

Prestana svinska kuga.

Vu Muraszentkeresztla občini je svinska kuga prestala. Radi toga po ovom putu ta kaj se do znanja stavla, da čakovečkoga kotara nit vnijednoj okolici med gospodar stvenimi stvarima, nema nikakvoga kužnoga belega.

Samoubojni pravnik ili Juratuš.

Iz Debrecina pišeju. Samoubojstvo ovo zadnje vrème se jako gusto ripeča. Koma mine dan, da novine nebi donošale glas od samoubojstva. Ove dane na večer jeden još čisto mlad človek zahitil je od sebe svoje življenje. Samoubojnik je Lukács Jožef vu Déva stanujući 17. ljetošni pravnik ili juratuš. Ove dane na večer med 8 i 10 vu rum poleg Ujkert zvanoga škednja kraj puta se preko srđca bil strelil i kad ga polar okolo 11 vure bil našel, već je mrtev bil. Samoubojni mladenec na jednu kartu samo ovo je napisal bil.

— Dragi moj otec, draga moja mati, ljubljani brati sestre i rodbina:

— Nemrem duže živeti vumrem!

— Imajte me radi i nadalje takaj. Na sprevodu mojem ovo notu naj igra cigan:

»Esik eső, csak ugy szakad.«

Odprostitute siromáskomu Jožetu.

Muški boj.

Iz Galicije nam novine pišeju, da Syd lovitsch zvane občine stanovniki, koji poleg ruskoga hatara krajine svoju marhu pasli jesu, vu subotu v krvno prelevanje se po menšalo sa Andrešenka i Vušenka ruskih selah stauovniki. Muži sa kosami i sekirami išli jesu jeden proti drugomu. Krvnomu pre fevanju žandari včinili su konec. Devet gal icijiskih poljodolavcov je smrtno postalo ranjeni.

Matere umorstvo.

Iz Szekzarda pišeju: Šafar Laszlo pak-
siiski propadjen clovek tekućeg ljeta mar-
ciusa 25 dneva vnoči je pijan došel dimo
i kad je njemu za ovo njegova mati spred-
bacivala, nju je zagutil. Szekzardski kraljev-
ski pravdeni stol kao sudbeni sud tekućeg
meseca 15 dneva je suda bil držal vrh prop-
adjenoga krvnika, kojega na sedem ljetno
vuzu je odsudil.

Z A B A V A.

Najdjoni jelen.

Jeden clovek, kad bi iz šume dimo bil
išel, pak kad bi poleg jednoga gustoga grma
bil mimo prešel, nekakovo čudno hleptanje
i glasa čul je iz njega. Znatiželjno stupi k
grmu, grane širom potegne i vu ovim hipu
jeden lépi jelen skoči iz njega.

Jelen bi bil rad vuji, ali na par ko-
rake se opet doli zrušil.

— Toga su zasigurno pregonili lovci,
— si je mislil clovek, — je vpešal, nemre
dalje idti. Stem bole ve ga barem lépo dimo
odpelam. Ravno je i prisebi imel vojku, to
je na jelenov sinjak privezal pak makar s
velikom mukom, ali ipak je do doma do-
vlekel siromaško opešano živinče. V štali je
onda jelena k jednomu stupu privezal, del
je pred njega fino, dišuće seno, da bude jel
i da k sebi dojde.

Žena njegva, deca i još i susedi su se
svi skup zišli pregledavat ovu lepu zver i
clovek je s veseljem pripovedal, kak je vlo-
vil toga lepoga jelena. —

Vnogi su mu jalni postali, osobito ga,
je clovek ovak rekel:

— Do zutra k sebi dojde jelen pak
onda ga odpelam v susedni seli stanujući
gospočiji. Tamo vu vrtu divjih zvirah jesu
kaj kakve divje zveri, nego tak lepoga je-
lena nega. Znam, da lepe peneze dobim za
njega, i onda budem si mogel sve spokupiti
kaj mi je potrebno.

— Meni kupi lepu svetešnju opravu
veli mu žena.

— Meni jednu lepu babku, — veli
ćerkica njegva.

— Meni pak čizme narancane, — veli
mu sinek.

— Dobro je, dobro, bumo već vidli.
Najte se bojati, sve bude.

Kak bi tak računali, kaj budu si sve
kupili za peneze, kaj budu za jelena dobili,
jedenput se začuje glas pesjoga bavkanja i
nedugo jeden lovec stupi čez vrata z dve-
mi hrti. Lovec se pristojno pokloni i onda
reče cloveku;

— Neznam, jeli po dobrim tragu ho-
dim, nego psi su me sim dopeljali, a oni
pak se ne jako rado pomešaju. — Dragi
priatelj, jeli nije ovdí jeden jelen?

— Jelen? — zapita clovek s hudo na-
pravljenim začudjenim obrazom.

— Je. Premislite si samo, od ranoga
jutra preganjam jednoga lepoga velikoga
jelena, već sem skorom čisto vpešal, i psi
su mi se već komaj se dale vlekli, pak kad
sem si mislil, da ga budem već mogel pri-
jeti, najedenput je zniknul. — Malo sam
si počinul, misleć, i jelen je jako truden
nemre dalko odbežati; i zašel sem mu na
trag, i na veliko čudljivost moju, moji psi
su me vu od dvor zapeljali. Moj jelu mora
ovdi biti.

Vu ovim hipu s velikim javkanjem

jesu psi znamenje dali vadasu, da je jelen
ovdi. Vadas je s veseljem tam bežal i rekel:

— Zaistina, ovdí je moj jelen!

Ali clovek je stiral odonut pse i na
glasu norca delajuć veli:

— Rad bi znal, zakaj bi ov jelen bil
njihov jelen? Ja sem ga našel na strani
šume, jaseg ga dimo dopeljal pak njih ni-
kaj ne briga za njega.

— Ali dragi priatelj, vi nigdar nebi
mogli prijeti ga, ako ga nebi ja s mojemu
psi dal preganjati. Morete si prevideti, da
k jelenu ja imam juša.

— Ja neprevidim, pak niti naj nefra-
tiju reći, ja jelena nedam. Vadas je zel
napre svoju mošnju i rekel:

— Da se bumo razmeli, dragi priatelj.
— Vi nikakovoga juša nemate k jelenu, ali
ipak da budete nekakovoga hasna imali,
dam vam zanjega lepoga dara.

— Ah, dobim ja zanjega već, — veli
gazda.

Tak su se onda dalje pravdali i na
peneze pohlepen clovek nije zel vpamet, da
već malo k sebi dočesi i od psuv se bojeći
jelen je pod jednim nacukaval vojku. —
Gda bi se najbolje svadili, jelen se srećno
omeknul i s jedno dvemi ritanjem je zdvora
vun skočil i proti šumi bežal. Hrti pakosu
na jedenput za njim pobegli.

— No moj priatelj, — veli mu lovec,
čuda ste šteli nejušno, — ali vezda nikaj
nedobite. Ja pak vezda ipak vlovim jelena,
Zbogom!

Zatim se fletno odpravil i pohlepen
gazda je s kiselim obrazom gledal za njim.

Jagarski dogodjaj.

Vu jednoj starinskoj knjigi jesem neg-
da čital sledeći dogodjaj, koj ga, kuliko
moja slaboga bude dopustila, budem probal
zpisati.

Tako zvani Fridrik Vilhem po tem
imenu četvrti, prejski kralj je vu letu 1857-
ga vadasiju držal na koju je pozvan bil i
predsednik i jeden feldmaršall. Na kraju
jedne šume na strelbe jedne puške dalko,
jeden od drugoga zaisto s k jednomu pra-
vomu lovcu vrednom strpljivosti su se
dva gosponi čekali zviru, koje bi knjim do-
letele.

Pak evo ga došla je jedna, ali ne takva
kakvu su čekali. Četiri nogasto živinče je
bilo, ali takvo, koju smo navadni med divje
zveri brojiti, na koje najmre strelaju, stem
menje ako — kak i ovdí — nanjoj jeden
clovek sedi, a to je žandar. Takova osoba
je skočila pred ministarskoga predsednika, i
kad bi ga štovano nazdravil, tak je počel
govoriti:

— Sloboden sam prositi od gospona
kartu za lov?

— Moju kartu? zapita čudljivo minis-
terski predsednik. — On je najme vu or-
sackim spravišću vnoge prazne govore pos-
lušal od loвне karte i od više kaj takvoga
ali do ovoga vremena niju je potrebal a
najmanje ju imal. Zato jednostavno je dodel:
»Ja nemam.«

— To je neprilično dugovanje, — veli
— žandar i zeme iz žepa čerleno knjžicu,
sloboden sam pitati za njivo ime?

— Ja sem M. L. ministarski predsednik
Žandar se nakloni i s glavom je skli-
maval.

— Nemam sreću njivu presvetlost poz-
znati. Jeli bi bili tak — dobri to skakvum
pismum dokazati?

Njegova presvetlost je počela iskati,
napre l od zadi vu svakim žepu; ali on
ki navadno je ravek do vuh sedel med
papiri, koji ga vnogokrat skorom v zdvoj-
nost stírajú, vu ovu priliku zabadava je
iskal najmenjšega komadić papira.

— Vidim, da nega pri meni svedoćbe
nego tam pod onim hrastu stoji moj jeden
poznaneć, on bude moju osobu svedoćil.

Tak je onda njegova presvetlost s svojim
pratniku odputovala k svojemu poznancu.

Žandar se poklonil i prveši dogodjaj
se opetuval.

— Gospone, budu tak dobri kartu za
lov pokazati!

Feldmaršall je bil ov, koj je jako za-
bavni clovek bil.

— Kaj vam je ni došlo na pamet, —
veli, — ja nemam!

Opet je napre došla ona plašljiva i
strašna čerlena knjžica, olovka je bilo zas-
lijena, kantara pod pazduhu stisnuć, namest-
nik orsaga počme pisati i veli:

— Sloboden sam pitati za ime njivo?
— Ja sam W. feldmaršall!

Žandar je po čelim svojim telu zadrh-
tal, tak, da mu je i za vuhu fleknjena
olovka i dole opala; ali na fletnoma si je
nazaj soldacko držanje zel nase.

— Nemam sreću gospona feldmaršalla
osobno poznati i dužnost mi je njivo sve-
doćanstvo prositi.

— K vragu, žandar, ako ja velim da
sem ja to, onda sam i ja, ste me razmeli?
Zakaj me nepoznate?

— Presvetli gospone, k tomu još nisam
imal priliku. Zato još jedenput prosim njivu
— svedoćanstvu.

— Pasja capa! Dajte mi mira s vašum
svedoćanstvom, jer drugać — jezero bombe!
— drugać . . . im ste vi jednoga gospona
s sobum dopeljali, koj mi odmah bude sve-
doćil! dragi M . . . !

Dragi M. (ministerski predsednik) je
već od zdavnja tam stal i jako se veselil
da je i stric W. v kašu zašel, si je ramena
vlekel. Nazadnje je žandar pregovoril:

— Ovaj gospon se je ravno s njimi
kanil svedoćiti — veli.

— No to pak je ipak vrazje delo!
Žandar kaj budete s nami delali, ako niti
jeden nas nebude imel?

— Budem njih dva prosil, da s me-
nom v selo k birovu išli, on njih morebiti
bude poznal.

Nato niti najte pomisliti. — No gospon
orsacki minister, za ve jedenput naj si daju
dobroga navuka!

— Ovdí drugo nemamo, nego veseloga
obraza načiniti, pod zakon se podložiti i
nasledovati žandara.

— No ja se pak budem čuval od toga
da bi za to malo hitvalnost mesto ostavil,
hajkaći v svakim hipu moreju doterati ka-
kovu zver, pak oni znaju kak sem se za-
vadlal! . . . Ah znaju kaj M . . .

I na glas se smijuć nekaj je vu vuhu
ministarskoga predsednika pošeptnul, nakoje
je ov imajuć namignul s glavom.

— Žandar, znate kaj! Mi idemo s va-
mi, ali tamo prek naš pajdaš jager stoji,
popitajte i njega, ako niti on nebude imel
kartu za lov, onda nas sve tri morete tirati
k birovu.

I zotim su se genuli. Na pre s brzimi
koraki dvoje milostivosti, odzadi jahajuć
žandar. Tamo su došli.

Jedan žilavi mužkarac, v prosti jager-
ski opravi, k kratkim rešpeterum v jednu.
a s puškom v drugi ruki i smejuć je nje

Arverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság
1904. évi V. 140. számú végzése követke-
ztében Dr. Hidvégi Miksa csáktornyai lakos
ügyvéd által képviselt ifj. Neumann Miksa
u. o. lakos javára Janits István u. o. lakos
ellen 260 kor. és jár. erejéig 1904. évi
április hó 8-án fogatosított kielégítési vég-
rehajtás útján lefoglalt és 1371K-ra becsült
férfi ruha áránemű, szobabutor, 1 szekér és
kerékpárból álló ingóságok nyilvános árve-
résen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai királyi
járásbíró 1904. évi V. 140/4. sz. vég-
zéséfolytán 260 K. tőkekövetelés, s járuléka
erejéig Csáktornyan alperesek lakásán leendő
eszközlésére

1904. évi november hó 5-ik napjának délutótti 10 órája
határidőül kitűzettek és ahhoz a venni szán-
dezők ezennel oly megjegyzéssel hívatnak
meg, hogy az érintett ingóságok készpénz-
fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becs-
áron alul is elfognak adatni.

Kelt Csáktornyan, 1904. okt. 24. 822.

4348 tkv. 904.

Arverési hirdetés.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi ha-
tóság közhírré teszi, hogy a Muraközi Ta-
karékpénztár részvénytársaságnak és csat-
lakozott társának Habus Bálint murakirályi
lakos elleni végrehajtási ügyében 250 kor.
tőke, ennek 1904. évi márczius hó 24.
napjától járó 6 % kamatai 6 kor. 86 fill.
órási s közlési, 1/3 % váltódj, összesen 56
kor. 31 fill. végrehajtási eddigi és 17 kor.
80 fill. árverési kérvényi költség, ugy 130
kor. tőke s járuléka kielégítése végett a nagy-
kanizsai kir. törvényszék, a perlaki kir.
jbiróság területén fekvő következő ingatlan-
nok, ugymint: a murakirályi 1032. sztykvb
foglalt 697 hrsz. szántóföld egészben 247
a murkirályi 1503. sztykvb foglalt + 484
hrsz. szántóföldnek Habus Bálint (nős Be-
lovári Ilonával) nevén álló B 20 sorsz. alatti
(c/9) háromkil-nczedrésze, a C/9. sorsz. alatt
Zadravec Anna öz. Habus Györgyné mura-
királyi lakos javára bekebelezett holtiglani
haszonélvezeti szorgalmi jog fentartásával
262 kor. 33 fill. és a murakirályi 1157
sztykvb foglalt + 946. hrsz. szántóföld a
végrehajtási tkönyv 156. §-a alapján egész-
ben a C/20 sorsz. alatt Zadravec Anna
öz. Habus Györgyné javára bekebelezett
élvezési jog fentartásával 268 kor. kikiáltási
árban, mint becsárban az

1904. évi november hó 16-án d. e. 10 órakor

Murakirályi községházánál, Zakál Henrik
csáktornyai ügyvéd vagy helyettese közben-
jöttével megtartandó árverésen a kikiáltási
áron alul is eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy
az árverés megkezdése előtt, a fentli kikiál-
tási ár 10%-a bánatpénz fejében leteendő.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Kelt Perlakon, 1904. aug. 27. 814

Bérbeadó.

Perlakon, csáktornyai-utcza
408. sz. a. 3 utczába nyíló ház,
alkalmas lakásnak, kávéház, vagy
más üzletnek.

Bővebbet Perlakon a ház-
tulajdonosnál. 817. 2—2

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozapot.
Kávè, tea, étel v. szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozaport többet ér, mint a világ minden szóbeszéde
a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvenessé teszi az
iszákosságok a szeszes italt. A Coza oly csendesen és bizto-
san hat, hogy azt feleség, testvér és gyermek egyaránt, az
ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is
sejti, mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbefűl a
következőket mesélte:
„Igen én is használtam ezt a remek szert a férjem
tudta nélkül és hála Isten teljesen segített rajta. Jó férj volt
józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Foly-
tonos félelem, aggodalom és kétségbeesés, szegény, becselen-
ség és szegénység közepette életem! De minék is meséltem
volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy
asszony a dolgot saját maga ekképpen irányítsa és otthonát,
gondterhes tüzhelyét örömpalotává tudja varázsolni?»

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer
férfit a szegény és becselenségtől megmentett, kik később
józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatalembert a jó utra és szeren-
cséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozaport tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba-
adagot küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessekünk, hogy az
egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 34.), 71. High Holborn, London, W. C., ANGLIA.

811 —* (Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendők.)

PLOMBUS Co. New-York 104 E 106 Str.

PLOMBUS!

250000 hálaírat egy év alatt.

Nincs többé fogfájás!
odvas fog!
bűzös száj!

Fenti betegségeknek előidőzői kétségtelenül
az odvas fogak. Ezen remek amerikai szer,
ezen kínos és kellemetlen szenvedéseket

azonnal megszünteti!

„Plombus“-szal mindenki
maga plombirozhatja

fájdalom nélkül és hihetetlen egyszerű módon

odvas fogait

„Plombus ne hiányozzék egy háznál sem,
az egyszeri csekély kiadás százszoros kamatja:
a nyugalom. A fogfájdalmakban szenved-
őket tehát saját érdekében felhívjuk, hogy
rendeljék meg ezen valóban remek háziszert,
mely az amerikai élelmesség netovábbja!

Ara egy adagnak, mely 5—6 odvas fogra
elegendő, használati utasítással 2 korona.
2 kor. 10 fill. előzetes beküldése után bér-
mentve bárhová. Megrendelhető egyedül a
Magyarországi képviselőtől, melynek czíme:

„Plombus“ szétküldés. Pásztó, Heves-m.

PLOMBUS Co. New-York 104 E 106 Str.

PLOMBUS!

250000 zahvalnih listov čez jedno ljeto!

Něga više zubne bolji!
šupljastih zubov!
s m r d e č a usta!

Zgorjim betegom su bezdvojno zrok šup-
ljasti zubi. Ovo fino americko sredstvo
ovo nevugodne i bolestne nevolje

taki prepreči!

Sa Plombusom si svaki
sam more plombirati

bez svake bolesti i nejerovatno jednostav-
nim načinom

šupljaste zube!

„Plombus“ naj nefali niti pri jednoj hiži,
malomu stroku je stokrat naplaćeni interes:
mir. One dakle, koji zubno bol imaju, pozo-
vemo, da naj prištelaju, ovo fino sredstvo,
koje su vu Ameriki znajšili.

Cena jednoj poreiji, kaj je za 5—6 šupljastih
zubov dosta, sa naputkom hasnuvanja 2
korune. Ako se 2 K. 10 f. napre pošle, franco
razpošiljano bude. Moći je prištelati jedino
od magjarskog poverenictva kojemu je atres:

Razpošiljanje „Plombus“ vu Pásztó Heves-m.

Chewreaux-, boxcalc- vagy borjúbórból való finomabb czipőkre

787 4—5 a legjobb tisztító-szer az általánosan ismert

GLOBIN

mert ez adja minden fáradtság nélkül
a legpompásabb szint!

A bőrt állandóan puhán tartja.

Egyszerű kezelés!

A legtöbb üzletben kapható!

Gyár: Hf. Schulz Frigyes r.-t.
Eger (Csehország) és Lipesc.

November 1-től

Oriási karácsonyi alkalmi eladás

mindennemű gyapot-, selyem és mosószövetekben, szőrmeárukban, férfi-, és női ruhacikkben stb. stb.

Minden hallatlan olcsó!

Dús választéku mintaküldeményt gyapot-, selyem-, mosó-, bársony- és férfiruhaszövetekből, vászonárúkból kívánatra **ingyen és bérmentve küldünk.**

A monarchia legnagyobb áruháza

LUDWIG ZWIEBACK & BRUDER

Wien, Mariahilferstrasse 111.

657 12—20

Ki szereti

a gyöngéd, tiszta arcot, a puha sima arcbőrt és üde rózsás arczsín?

Az mossa magát naponta a híres, orvosi-lag jónak talált

**Bergmann-féle
LILIOMTEJSZAPPANNAL**

(Védjegy: 2 bányász.)

Bergmann & Co. Dresden és Teschen a/E. gyárából.

Kapható Csáktornyaán **Stráhia Testvérek** fűszerkereskedésében.

Darabja 80 fillér.

sz. 1-30

Csáktornya vidéki takarékpénztár r. t.

Tisztelettel tesszük közzé, hogy

1910. évi november 2-án

megnyitjuk „**Heti-betét**” üzletágunk VI. csoportját, a melynél:

a befizetések 184 hétre terjednek;

heti 1 koronának teljes befizetésével 200 korona fizettetik ki a betevőnek;

a 16 korona többlet 5%-os kamatozásnak felel meg;

idő előtti leszámolásnál is szabályszerű kamat térítetik meg;

a heti 1 korona befizetője 200 korona (2 koronánál 400-at s így tovább)

kölsönt nyerhet az igazgatóság által megszavazott bélyegköteles adóslevél ellenében, mely kölcsönnek minden 100 koronája után hetenkint 14 fillér kamat fizetendő:

késedelmes fizetés esetén minden a hátralékra fizetett egy korona után

1 fillér késedelmi kamat számítottatik;

beíratási díj nincs, s a könyvecske is díjmentesen adatik;

a vidéki betevők fizetéseiket az intézet által díjmentesen adandó postatakarékpénztári lapokkal eszközölhetik.

A részt venni szándékozók sziveskedjenek szóval, vagy írásban bejelenteni, hogy heti hány koronás betétet óhajtanak teljesíteni.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál a

803 3—3

Csáktornya vidéki takarékpénztár.

Védjegy: „Horgony”.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult háziájszer, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közveszélyes, csúszmal és meghűléseknel bedoraszolás-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cég-jegyzettel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és ügyszólván minden gyógyszer-tárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapestben.

Richter gyógyszer-tára az „Arany oroslánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Wandonnapi szétkölés.

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:

Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrády Antal.
B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két köt. Illusztr. R. Hirsch Nell.
Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
Vadnai Károly: A kis tündér. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ ÍRÓK NEVSORA

Baksay Sándor
Beniczkyné Bajza Lenke
Beöthy László
Beöthy Zsolt
Bródy Sándor
Csiky Gergely
Degré Alajos

Dóczi Lajos
B. Eötvös József
Fáy András
Gaál József
Gárdonyi Géza
Gyulai Pál
Herczeg Ferencz

Iványi Ödön
Jókai Mór
B. Jósika Miklós
Justh Zsigmond
B. Kemény Zsigmond
Kuthy Lajos
Mikszáth Kálmán

Nagy Ignác
Pálffy Albert
B. Podmaniczky Frigyes
Pulszky Ferencz
Rákosi Jenő
Rákosi Viktor
Toldy István

Tolnai Lajos
Vadnai Károly
Vas Gereben
Verseyhy Ferencz
Werner Gyula
Wohl Stefanie

AZ ÍRÓK NEVSORA

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét izlésű, diszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A _____ czégtől

szennel megrendelem a

«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»

című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért:

a) négy koronás havi részletfizetés mellett,
b) félévenkénti fizetendő 25 korona utánvétel mellett.

A nem kívánt módozat törlendő.

Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti czégnél _____ fizetendők be mindaddig, míg a _____ teljes vételére kiegészítve nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kötvény megszűnik és a teljes vételér esedékesé válik. Az első részlet utánveendő.

Szövegi megállapodások érvénytelenek.

Lakóhely és helyet: _____

* Név és állás: _____

A „Magyar Regényírók“

minden művelt magyar uri család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. – Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.